

καὶ μέλειν, καὶ τὰ τοιωτά. εἰσὶ δὲ τὸ ἀν-
τό ποιος καὶ ἐν διηγήσεσι. μέρα δὲ τῆς
φύσεων καὶ τὸ σωμῆφον καὶ τὸ καθῆκτι-
ναι. ἔπλεξ γὰρ ἔπλεξ καὶ οἱ σωμῖτες,
ἐπίσημοι διὸ καὶ οὐδὲ φύσις, τῷ ἑταῖρει
δροῦσι ταῖς αὐτοῖς σοιλα τένους, καὶ αὐτό-
ποιοι πρὸς θρόνος, οὐ πρὸς σύγχρονον καὶ οὐ
αὐτέρχοντας οὐδὲ τοῖς τελείοις. Εἰσὶ δὲ τὸ ίδιον
καὶ τὸ χρηστόν τοις τοιωτάνοις φύσια μέλλον
τὸν οὐδὲ θεοφύσιον, οὐδὲ καὶ ποιότερος οὐ-
βιώσιος αὐτοῖς ζεῖν, Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῷ ἀ-
διάφορῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἑταῖρῃ. καὶ
μέλλον εἰς τοῦ ὄπειρον, καὶ διὰς τοῖς ὁμοίοις,
οὐδὲ οὐλιότεροι, καὶ εἰς γυναῖκας οὐ-
πάρχοντες, στέργοσιν διγύρων· καὶ οὐδὲ
ομοιότεροι οἱ εἰς τὸν οὐδὲ αὐτὸν, καὶ σωμῆ-
φοι καὶ παρενθέτοντες δρισίοις· καὶ οὐδὲ
τὸν χειρὸν διαιρεσίᾳ, πλεῖσιν καὶ βε-
σσαροτάτῳ. αὐτόγονοι δὲ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς
οὐδὲ συγχρημάτων τὰ φίλατά. αἰδή δὲ καὶ D
μανικὴ φύσια μάκεν· καὶ φύσιν ὑπάρ-
χειν· αὐτὸς γὰρ τῷ φύσει σωματικὸν μέλλον ἢ πολιτικόν· καὶ οὐδὲ πρό-
τερον καὶ αὐτογνώστερον εἰδία πόλεσσον,
καὶ τεκνοτοικὰ ποιότερον γένος. τοῖς οὐρ-
οις διγόνοις διπλούσιον ἡ ποινικά ζεῖν
οἱ οὐρανοὶ αὐτοῖς καὶ γυναικός. ἐπαρκοστη-
οιοῦ διηγήσεις, εἰς τὸ ποινόν ποθέτες ταῦ-
τα· διὸ ταῦτα δὲ καὶ τὸ χρηστόμορφόν δο-
κεῖ, καὶ τὸ ίδιον εἰς ταῦτη τὴν φύσιν. εἰσὶ δὲ
καὶ διαφέρεις, εἰς ποτεῖς εἶναι. Εἰσὶ γὰρ ἐπο-
τέρευοι αρετῆ· καὶ χαίρειν εἰς τὸ τοιωτόν.
σωμάτεος δὲ τὰ τένα δοιεῖται· διὸ θετ-
τον αἱ τεκνα διδηγύστα τὰ γαρ τένα, ποι-
νὸν αὐταῖς. ἀμφοῖν σωμέχει τὸ ποινόν. τὸ
ζῆν ποιοῦσι ταῖς φύλον, οὐ δὲν ἐπειγον φαίνε-
ται γεννᾶσθαι, οὐ ποιοῦσιν· εἰς γὰρ ταῦτα

A que radicem, atque huiusmodi, sunt ita-
que idem quodammodo etiam in distin-
ctis. Multum etiam ad amicitiam facit &
coeducatio, & xtas: xstate enim aequali
xqualis delectat: & consuescentes
sodales sunt, vnde fraterna haec amicitia
fodalitatem est persimilis. Patruelis item,
& reliqui cognati ex his coniunctionem
habent, eō quod videlicet ab iisdem sunt:
suntque alij propinquiores, alij alienio-
res, quod vel proprius, vel longius autho-
generis abest. Estque amicitia filiis erga
parentes, & hominibus erga Deos tan-
quam erga bonum quoddam, atque ex-
cellens. beneficia enim maxima contule-
re, quippe cum sint in causa ut & sint, &
enutriti atque educati facient postea
quam in lucem venerunt, habentque hu-
iustmodi amicitia iucunditatem atque v-
tilitatem eō magis quam aliena, quo e-
tiam communior vita inter ipsos est. Sunt
item in fraterna, ea qua in fodalitatem, &
magis inter probos, & omnino similes:
quo coniunctiones etiam ab ortu se mu-
tuò diligunt, quoque moribus sunt simi-
liores, qui ex iisdem nati sunt, similiisque
nutriti, atque instituti similiter. Tempos-
ris præterea comprobatio plurima, ac fix-
missima est. Atque in ceteris cognatis ita
amicitia ratio proportione seruat. Vi-
tro item & vxori amicitia esse natura vi-
detur. homo enim coniugale magis,
quam ciuile animal est: quanto prior
magisque necessaria est familia quam ci-
uitas, & filiorum quoque procreatio ani-
malibus communior. Sed aliis quidem a-
nimalibus eatenus communicatio est: at
homines non solum procreandæ tan-
tummodo, sed rerum etiam qua ad vi-
tam spectant, comparandarum causa co-
habitant. officia enim continuò diuisa
inter ipsos sunt, alia viri, & alia vxo-
ris: sibiisque mutuo oportulantur, qua
propria sunt, in commune constitu-
tes, atque ob id & utilitas & iucundi-
tas esse in hac amicitia videatur, esse
etiam posset ob virtutem si probi es-
sent: est siquidem virtusque virtus: at-
que eiusmodi re gaudent. Vinculum
autem ipsorum esse filij videntur, v-
nde citius qui libertis parentibus
consueverunt, quippe cum filiis com-
mune bonum ambobus sit, quod au-
tem commune est, connectit. At ve-
rò cum quadratur quomodo viro cum v-
xore sit coniuvendum, & demum amico
cum amico, nihil aliud queri videtur,
quamquaque pacto ius est. neque enim amico